

РЕШЕНИЕ

№ 2672

гр. София, 20.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 25.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8756** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл. 186, ал. 4 от ЗДДС.

Делото е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от П. Д., [населено място], [улица], чрез адв. С. М. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 205-ФК/10.08.2020 г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ – В., ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, упълномощена със Заповед ЗЦУ-ОПР-16 от 17.05.2018 г. на Изпълнителният Директор на НАП - запечатване на търговски обект – магазин за промишлени стоки, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 7 дни.

В жалбата се твърди, че процесната заповед е незаконосъобразна и неправилна и е издадена в противоречие с целта на закона. Инвокирани са доводи, че административният орган не се е съобразил с разпоредбата на чл. 6 от АПК, съгласно която административните актове следва да засягат интересите на заинтересованите лица във възможно най-малка степен, т.е. в случая не е спазен принципа на пропорционалност. Посочено е, че не е извършено твърдяното нарушение и не са налице доказателства в този смисъл. Твърди се, че е налице нарушение на чл. 146, т.3 АПК, като обжалваната заповед не е мотивирана съобразно изискването на чл.186, ал.3 ЗДДС. моли заповедта за бъде отменена изцяло.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият се представлява от адвокат Антонова, която поддържа жалбата, претендира разноски по делото.

Ответникът по оспорването, Началник отдел „Оперативни дейности“ – В., ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт Н. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена, претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП- редовно призована, не изпраща представител.

Административен Съд С. - град, Трето отделение, 60 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 05.08.2020 г., длъжностни лица при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, отдел „Оперативни дейности“, сектор „Мобилни групи“ - В. са извършили проверка на търговски обект – магазин за промишлени стоки, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК[ЕИК].

При проверката е установено, че:

1. При извършено плащане чрез пос терминално устройство за приемане на директни плащания с дебитни и кредитни карти на У. Б., съгласно разписка № 012106 от 05.8.2020г. на стойност 15,00 лв., [фирма], ЕИК[ЕИК] не е издало фискална касова бележка при заплащане на сумата чрез пос терминално устройство ЕКАФП DP-150 с инициален номер DT830432 и с номер на фискална памет 02830432 и с изградена дистанционна връзка с НАП.

2. При извършено плащане чрез пос терминално устройство за приемане на директни плащания с дебитни и кредитни карти на У. Б., съгласно разписка № 012109 от 05.8.2020г. на стойност 13,50 лв., [фирма], ЕИК[ЕИК] не е издало фискална касова бележка при заплащане на сумата чрез пос терминално устройство ЕКАФП DP-150 с инициален номер DT830432 и с номер на фискална памет 02830432 и с изградена дистанционна връзка с НАП.

3. При извършено плащане чрез пос терминално устройство за приемане на директни плащания с дебитни и кредитни карти на У. Б., съгласно разписка № 012110 от 05.8.2020г. на стойност 11,80 лв., [фирма], ЕИК[ЕИК] не е издало фискална касова бележка при заплащане на сумата чрез пос терминално устройство ЕКАФП DP-150 с инициален номер DT830432 и с номер на фискална памет 02830432 и с изградена дистанционна връзка с НАП.

4. При извършено плащане чрез пос терминално устройство за приемане на директни плащания с дебитни и кредитни карти на У. Б., съгласно разписка № 012108 от 05.8.2020г. на стойност 42,30 лв., [фирма], ЕИК[ЕИК] не е издало фискална касова бележка при заплащане на сумата чрез пос терминално устройство ЕКАФП DP-150 с инициален номер DT830432 и с номер на фискална памет 02830432 и с изградена

дистанционна връзка с НАП.

Горното се установява и потвърждава от изваден КЛЕН от фискалната памет на фискалното устройство за дата 05.08.2020г.

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка № 0386889/05.08.2020 г. на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Изложените факти са дали основание на административният орган да приеме, че [фирма], ЕИК[ЕИК] не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, което е основание за налагане на ПАМ по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС.

За установеното нарушение е съставен АУАН № F565404/18.08.2020г.

Със Заповед ЗЦУ-ОПР-16 от 17.05.2018 г.на Изпълнителният Директор на НАП, Заповед ЗЦУ- 1148 от 25.08.2020 г.на Изпълнителният Директор на НАП и Заповед ЗЦУ- 1157 от 27.08.2020 г.на Изпълнителният Директор на НАП е определен кръга от лицата, които са оправомощени да издават заповеди за налагане на принудителни административни мерки по чл. 186 от ЗДДС.

Административен Съд С. - град, Трето отделение, 60 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е връчена на управителя на дружеството на 18.08.2020 г. Жалбата до АССГ е подадена чрез административния орган на 01.09.2020 г. /вх. № 39429/01.09.2020г./, т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна - участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС принудителната административна мярка /ПАМ/ запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Съгласно чл. 118, ал. 3 от ЗДДС фискалната касова бележка е хартиен документ, регистриращ продажба/доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта, издаден от въведено в експлоатация фискално устройство, от одобрен тип, в случая - фискално устройство с конкретизиран в атакуваната заповед модел и ИН. Издаването на такава фискална бележка е задължение на всяко лице, извършващо продажби на стоки или услуги в търговски обект по аргумент от чл. 25, ал. 1, т. 1, вр. чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Заповедта е издадена от компетентен орган съгл. чл. 186, ал. 3 от ЗДДС – Началник отдел „Оперативни дейности“ – В., ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, упълномощена със Заповед ЗЦУ-ОПР-16 от 17.05.2018 г. на Изпълнителният Директор на НАП безспорно се явява орган по приходите съгл. чл. 7, ал. 1, т. 3 от ЗНАП. При издаването ѝ е спазена изискуемата писмена форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Заповедта е и материалноправно законосъобразна. От обсъдените във фактичката част на настоящото решение писмени доказателства безспорно се установява, че визираните четири продажби са извършени, цената е заплатена и не е издадена съответна фискална касова бележка. В подкрепа на изложеното е обстоятелството, че констативният протокол е подписан без възражения.

Същевременно в жалбата не са изложени твърдения, които да опровергават установената фактическа обстановка. Допълнително по делото не са представени доказателства, които да опровергават установеното от органите по приходите.

ПАМ имат преустановителни, възстановителни или превантивни функции - в случая процесната ПАМ има за цел да пресече и преустанови извършването на следващи нарушения. Същата се налага с оглед обективното извършване на посоченото нарушение, има за цел неговото преустановяване и превенцията срещу последващи неправомерни деяния.

По силата на чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушения.

С оглед цитираната разпоредба съдът намира, че задължението за премахване на стоките е непосредствена последица от налагането на ПАМ, поради което както лицето, по отношение на което е наложена ПАМ, така и административният орган, са задължени да изпълнят изискванията на закона. Същите не са част от ПАМ, а последица от същата и с оглед законоустановеността на тези последици, вмененото на жалбоподателя задължение да отстрани наличните в търговския обект складови стоки се явява законосъобразно.

Издаденият акт е подробно мотивиран, като допълнителни мотиви се съдържат и в административната преписка, в частност в АУАН и в Констативния протокол.

В конкретния случай не е спорно, че [фирма], ЕИК[ЕИК] не е изпълнило задължението за регистриране на извършени четири продажби на стоки, чрез издаване на касова бележка от работещото в обекта фискално устройство на посочената по-горе дата. Съдът не приема довода на оспорващия, че съставения ПИП, КЛЕН от ФУ за дата 05.08.2020г., разписки от 05.08.2020г., описа на касовата наличност и междинен отчет за дата 05.08.2020г. не са годни да установят наличието на извършени продажби

и неиздаването на съответна фискална касова бележка за конкретните продажби., описани в обжалваната заповед.

Съдът счита точно обратното. Цитираните доказателства са безспорни и установяват по несъмнен начин наличието на продажби и установеното от органите по приходите, неиздаване на съответна фискална касова бележка.

Допълнителен, макар и косвен аргумент, в подкрепа на направените от органите по приходи констатации е и обстоятелството, че между регистрираната според ФУ касова наличност и действително установената в касата такава е налице разлика от 229,61 лева, което показва, че и при други покупки не са издавани касови бонове.

При тези факти, следва да се приеме, че са налице предвидените от закона предпоставки за налагане на принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС и приложението на чл. 187 ЗДДС. Принудителната административна мярка се прилага независимо от ангажиране административнонаказателната отговорност на дружеството.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед, съответства на чл. 22 ЗАНН - за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. Възраженията за нарушение принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК са неоснователни. При налагането на ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС органът по приходите действа при обвързана компетентност. В този смисъл е и константната практика на ВАС /Решение № 10323 от 5.10.2016 г. на ВАС по адм. д. № 8979/2015 г., Решение № 11983 от 9.10.2014 г. на ВАС по адм. д. № 16784/2013 г., Решение № 5861 от 29.04.2014 г. на ВАС по адм. д. № 2540/2014 г. и други/.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да се отхвърли като неоснователна.

От страна на процесуалния представител на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което с оглед изхода на спора се явява основателно, като на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на ответника по спора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв.

Водим от горното и на основание чл. 171, ал. 1, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, Трето отделение, 60 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от П. Д., [населено място], [улица], чрез адв. С. М. срещу Заповед за налагане на принудителна

административна мярка № 205-ФК/10.08.2020 г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ – В., ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – запечатване на търговски обект – магазин за промишлени стоки, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 7 дни.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от П. Д., [населено място], [улица] да заплати на ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, Отдел „Оперативни дейности“ – В., на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 09 юли 2004г. ма минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата от 500 / петстотин/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: